

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการวิจัย

การศึกษาพฤติกรรมการบริโภคของนักเรียนที่ได้รับเงินกู้จากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา อำเภอฝาง จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า

1. การที่ผู้ปกครองมีรายได้น้อย มีการประกอบอาชีพที่ทำให้มีรายได้ไม่แน่นอนและการที่ผู้ปกครองมีภาระค่าใช้จ่ายในการศึกษาของบุตรตั้งแต่สองคนขึ้นไป เป็นสาเหตุและปัจจัยที่สำคัญที่ก่อให้เกิดความต้องการเงินกู้จากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา

2. พฤติกรรมการบริโภคของนักเรียนที่ได้รับเงินกู้จากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อศึกษานำมาใช้จ่ายกรณีที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาและค่าใช้จ่ายที่จำเป็นในการครองชีพระหว่างการเรียน และใช้จ่ายเงินได้ส่วนใหญ่ถูกต้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา และเป็นไปตามความจำเป็น

3. ปัญหาที่ผู้ใช้บริการเงินกู้เพื่อการศึกษาพบคือขั้นตอนการกู้ยุ่งยาก และเงินเข้าบัญชีไม่ตรงเวลา ทำให้ไม่ทันกับความจำเป็น

ส่วนปัญหาที่ผู้ที่สมัครกู้แล้วไม่ได้รับการพิจารณา พบว่า กลุ่มนี้เห็นว่าขั้นตอนการขอกู้ยุ่งยากและการไม่ผ่านเกณฑ์พิจารณาทำให้นักเรียนนักศึกษาในกลุ่มนี้เห็นว่าตนเองไม่ได้รับความเป็นธรรม ข้อเสนอแนะของผู้ที่สมัครกู้แล้วไม่ได้รับการพิจารณา คือ ควรมีงบประมาณเพียงพอกับความต้องการของผู้กู้ และมีมาตรการในการพิจารณาเงินกู้เฉพาะผู้ที่เหมาะสม และควรพิจารณาด้านความประพฤติมากกว่าการเรียน

สำหรับนักเรียนนักศึกษาในกลุ่มนี้ไม่ใช้บริการเงินกู้และบอกเหตุผลของการไม่ขอเงินกู้มีจำนวน 38 ราย จาก 47 ราย ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 80.85 โดยให้เหตุผลในการไม่ขอเงินกู้ที่สำคัญๆ คือ

1. ไม่แน่ใจว่าเมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วจะมีงานรองรับหรือไม่
2. ไม่ต้องการมีหนี้สินที่ต้องรับผิดชอบหลังจากสำเร็จการศึกษา และ
3. ผู้ปกครองไม่ให้กู้

นอกจากนี้ในจำนวนผู้ให้ความคิดเห็นดังกล่าว 47 คน ร้อยละ 48.94 เห็นว่ากองทุนมีวัตถุประสงค์ที่ดี

5.2 ข้อเสนอแนะ

ผลจากการศึกษาครั้งนี้ผู้ศึกษามีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

กองทุนให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาควรจะลดขั้นตอนของการกู้ลงและมีเจ้าหน้าที่ที่คอยให้คำแนะนำปรึกษาให้ความรู้ด้านการกู้เงินแก่นักเรียนนักศึกษาอย่างทั่วถึง และมีการโอนเงินเข้าบัญชีของผู้กู้ได้ตรงตามเวลาที่กำหนดเพื่อให้ทันกับความต้องการการใช้จ่ายของผู้กู้เพื่อจะได้ใช้เงินได้ถูกต้องตรงตามวัตถุประสงค์ของกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาได้วางไว้ต่อไป

วิธีการพิจารณาคัดสรรผู้กู้ควรมีความรอบคอบมากยิ่งขึ้น อีกทั้งรัฐควรมีเพิ่มงบประมาณของกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาเพื่อเป็นการขยายโอกาสผู้ด้อยโอกาสทางการศึกษามากขึ้น และควรมีการส่งเสริมการให้สินเชื่อของเอกชนอย่างแพร่หลายเพื่อเป็นการแบ่งเบาภาระของภาครัฐให้น้อยลง และมีการประชาสัมพันธ์ให้นักศึกษาที่มีฐานะปานกลางหันไปใช้บริการสินเชื่อจากภาคเอกชนแทน เป็นการลดอัตราภาระขาดโอกาสของผู้ที่มีความจำเป็นต้องพึ่งพาเงินกู้เพื่อใช้ในการศึกษาจากการที่ไม่ได้รับพิจารณาจากรัฐ ทั้งนี้มีเงื่อนไขครบทุกประการ และถือเป็นการเปิดโอกาสแก่ผู้ที่ต้องการเงินกู้ที่ถือเป็นการลงทุนในการศึกษาอันจะส่งผลในการพัฒนาประเทศชาติที่ยั่งยืนในอนาคต